

Profesor Jaroslav Rybka jubilující...

Profesor Jaroslav Rybka se dožívá významného životního jubilea. Připomeňme si nyní aspoň stručně některá jeho biografická data. Po absolvování lékařské fakulty Palackého Univerzity v Olomouci v roce 1957 se intenzivně věnoval klinické medicíně, aby krátce po atestaci 2. stupně z vnitřního lékařství v roce 1966 obhájil kandidátskou dizertační práci na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1967). V roce 1970 se stal přednostou interního oddělení nemocnice ve Zlíně, které vybudoval do dnešní podoby a jímž je stále přednostou. Pracoviště se stalo za jeho vedení školícím pracovištěm Interní katedry ILF (od roku 1983) a nyní IPVZ. Dne 12. dubna 1988 byla jeho interní klinika jmenována Spolupracujícím centrem Světové zdravotnické organizace (WHO) pro studium diabetu, kde působí jako ředitel. Interní klinika se stala v roce 1993 též výukovým pracovištěm Lékařské fakulty Masarykovy Univerzity v Brně a je zároveň základnou diabetologického centra Baťovy nemocnice ve Zlíně.

Vraťme se však k osobnosti profesora Rybky. V roce 1979 byl jmenován docentem vnitřního lékařství po obhajobě habilitační práce ve Vědecké radě Masarykovy Univerzity v Brně. V roce 1986 získal titul doktora lékařských věd na Univerzitě Karlově v Praze a v roce 1992 byl jmenován prezidentem republiky profesorem pro obor vnitřní lékařství.

Profesor Rybka je mimořádně aktivní, a to jak na poli vnitřního lékařství, tak v oboru diabetologie. Je členem domácích i zahraničních odborných společností. Připomeňme Americkou diabetologickou společnost, Evropskou asociaci pro studium diabetu či Mezinárodní diabetologickou federaci IDF. Doma však aktivně zasahuje do odborného dění, neboť je členem výboru České internistické společnosti, místopředsedou České diabetologické společnosti a v neposlední řadě předsedou Spolku lékařů Zlín-Kroměříž-Uherské Hradiště. Je členem redakčních rad řady časopisů domácích (Vnitřní lékařství, Update, Interní medicína pro praxi, MediClub, Kardiologická revue) i mezinárodních (Diabet, Life with Diabetes, Diagraph). V osmdesátých letech byl na stipendiu WHO v USA a o několik let později se stal absolventem Fulbrightovy nadace.

Je neúnavným přednášečem a autorem odborných sdělení (420 přednášek a 265 odborných statí v našich a zahraničních časopisech, 13 monografií). V české medicíně je však zapsán jako organizátor řady kongresů či sympózií, přičemž podzimní kongres ve Zlíně se stal již tradicí. Tato aktivní činnost byla odměněna řadou medailí a čestným členstvím v odborných společnostech. A mohli bychom pokračovat dále.

Profesor Rybka je však osobností, která vtiskuje i specifické rysy české interně a diabetologii. Nemohu opomenout Diabetologický program, který v osmdesátých letech znamenal obrovský posun v organizaci péče o diabetika a jehož byl profesor

prof. J. Rybka s manželkou MUDr. Vlastou

Rybka autorem. Je jeho zásluhou, že se myšlenky Saint Vincentské deklarace realizují v České republice. Jeho neúnavná práce zaměřená na zvýšení kvality života diabetiků vycházející z těchto evropských proudů je známa i v zahraničí. Vychází především z hlubokých zkušeností, které načerpal na zahraničních pracovištích, a to především na Joslinově klinice v Bostonu, která je Mekkou diabetologie. Zde poznal, kam směřuje diabetes, co přináší diabetikům, ale především, kam je třeba orientovat další práci v oboru. Hluboké přátelství s bývalým ředitelem tohoto pracoviště a současně prezidentem ADA Dr. Leo P. Krallem vyvěrá z úsilí po zkvalitnění života diabetiků. Vždy proto podporoval úzkou spolupráci s pacienty a jejich organizacemi.

A to je krédo našeho jubilanta – pomoci druhému člověku, který potřebuje podat ruku i ve chvílích, kdy je zastižen chronickou nemocí. Neboť lékař a pacient mají vytvářet jeden celek, jednu rodinu a jejich vzájemná harmonie je tím, co naplňuje altruistické poslání lékařského povolání. Profesor Rybka je toho vzácným příkladem.

Vážený pane profesore, milý Jarku,
přeji Ti jménem Tvých spolupracovníků na poli interny a diabetologie hodně zdraví, abys mohl ještě mnoho let přinášet naší medicíně energii nutnou k dalšímu rozvoji a pacientům další zlepšení života.

prof. MUDr. Jan Škrha, DrSc.